

NOBARRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 31
Sóller 4 de Agosto de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

TOROS SIN PAN

Bárbara es la ambición de la mayoría de los españoles al desear lo que piden; pan y toros.

Pan conforme porque aunque lo pidiéramos con doble fuerza no lo tendríamos bastante a nuestra necesidad, pero toros, sólo con desearlo nos demostramos incultos, bárbaros, porque este espectáculo es el más inculto, el más bárbaro de todos los que nos ofrecen. Esto es luchar la inteligencia humana con la ignorancia irracional.

¡Pobres animales!

Dá el clarín la señal de matar, coge el torero la muleta y engañando la lealtad del toro le hiere una vez, dos, tres, hasta que el toro, la segura víctima, cae degollada entre los aplausos de los espectadores, de los españoles sedientos de lo trágico, de lo criminal.

Los pobres caballos, después de años y más años de sufrir resignados el peso, el maltrato, el castigo humano, que tornan viejos, inútiles para el trabajo, aún les aprovechan para el cruel espectáculo.

Le vendan un ojo, le llenan las orejas porque no oiga los gritos salvajes, y aquel pobre animal es conducido a la muerte; le embiste el toro, le enfila, le saca las tripas y los espectadores rien, aplauden frenéticos.....

Mañana en la plaza de Palma tendrá lugar una corrida de toros y casi es seguro un lleno completo y el lunes los que el día antes pedían y tuvieron toros no tendrán pan.

Eso es el carácter español, eso son los toros, eso es lo que no debería consentirse.

Pedro A.º Casanovas.

Sas festas de carré

!Y quina idea era se que jo tenia amb sas festas de carré quant contava amb uns catorse anys!

¡Que devades prenia es portal per anarí, y mumpara me privava diguent que no mi volia fins que tengués devuit anys!

Jo no sé lo que me pareixia una festa de carré. Amb creya qu'a allá si feyan coses grosses, molt grosses.

Amb s'idea de sa festa, vaitx comensá a fé economías pes día aquell, y arribant aquest vaitx tení uns set duros.

Vengué es vespre, y jo tot endiumenjat vaitx posá es set duros a dins se meua bossa, y dant corda a nes rellotje, posant-mé bé sa galleta, y colcant a dins un butxecó des jec, una ploma *estilográfica*, de molt de preu vaitx dí adiós a ca meva, es temps que mumpara hem deya:

—Deixa ana sa festa, tú encara no saps qu'es; mira que t'esca liverán...

Pero ¡ca! mes content qu'un cá amb una sobressada, me dirijia a nes truy, y quant cualcú me deya:

—Pep jahónt vás?

Jo contestave:

—A sa festa.

Ja era a sa festa. Sz música tocave un vals, sa jent sempentejava; jo just un lleó, també mi aboc tirant sempentes, pero una veyá d'una colsada me tirá sa galleta enterra, y un de derrera posá es peu demunt ella y la m'esfondrá.

Jo amb una rabiada enorme la vaitx coi, y tot a trossos la me vaitx posá.

Seguint passetjant, veitx una ailota, y después de haverla acompanyada mitja hora me digué:

—¿Y si anassim a n'aquella taverna a pegá una bossinada?

Anarem a se taverneta ¡y una bossinada heu dit! Allá coniensaren a demena rostit, caragols y ví; y venga truy, y ríayes, y venga menja ¡qu'en Pep Noy pagá!

A la fi acabaren, vaitx demená es conte y sa madona amb digué:

—Catorce pessetas y mitja

Heu vaitx prenda amb passienti, vaitx pagá tornant sorti a pissetjá.

Jo a sa primera ocañió els se vaitx foji, pero encara no havia caminat deu passas, quant sis veynadas mevas me cridaren perque els se pagás un *mantecado*; sa meva situació era comprometedora y per nó fé de *tacanyo* vaitx consenti a convidarles.

Jo me creya que just era a ellas qu'havía de convidá, pero vaitx veure qu'es seus respectius novios també entraren y s'asegueren a sa taula.

—Bé—vaitx di jo,—així menos maí, potsé que paguin ells.

Begueren y tota la *comitiva* s'aixecá, es novios y tots, y sense dirme grassis dí adiós. Vaitx demená que devia, pagant cinc pessetas y mitja.

Surt a defora amb s'idea de anarmen a ca meua me torn tirá a nes truy; jo vaix senti una estirada a nes butxecóns des guardapits, pero no en vaitx fé cas, y quant era ja fora des caramull de caragols, casi me vaitx acubá, quant vaitx notá qu'hém faltave sa cadena d'ó, es rellotje, y sa bossa amb sos dobbés, y llevó per afejitó se ploma *estilográfica*.

Vaitx cridá, vaitx suplicá pero ningú m'escoltà, y jo mitx mort m'en vaitx aná amb direcció a cameva.

Pes camí sa jent que seya a la fresca me deya:

—Pep ¡y d'hónt vens?

Y jo los contestave:

—De l'Intern

Y tant com m'anave atracant a ca me-
va me pareixia senti sa veu de mumpara
qu'encara hém deya:

—Deixa aná sa festa, tú encara no saps
qu'es, mira que t'escaliverán...

PEP NOV

PER S'ARTANENC DES «FOC Y FUM»

Vaitx lletjí a nes *Foch y Fum* de dissapte
passat una *jogatera d'Artá* contestant a sa
primera part de sa película artanenca.

Ignor qui es s'autó de tal article, pero per
sabrero bastaría sebre qui es s'homo mes po-
ca-vergonya d'Artá, perque sols un homo
qu'enloc de cervell té una pedra, es capás
d'insultá, com fa ell, un altre que no sa posat
en pro ni en contra de cap asunto seu.

Es veritat que vaitx tení es gust de vení a
visitá Artá amb en Guiem ex-Debray, lo que
si es una mentida digre d'es qui la conta,
qu'hey vengués en s'idea de prenda notas de
sa película artanenca, pues es motiu de sa
meva venguda v'essé visitá sa famili que
teac a n'aquell poble y de *paso* fé tots es sus-
criptós que pogués per aquest setmanari.

¿Es una falta aixó? ¿Hey ha motiu per dir-
mé que me teniu per un no res?...

Vaja senyó... *cualsevol*, tractant en Guiem
de mal educat, voste s'ha demostrat un *cándi-
do*, un *pamboli*, un insultadó y etc. etc, de
tots es titols que mereixen aquells cafres que
no hey hagut manera de civilisarlós.

Y en quant a n'aquell adagi de «Dios los
orfa y ellos se juntan», apesá d'essé un adaji
vay es molt embustero, pues si fós veritat de
que s'ajuntan es qui s'assembla, voste enloc
d'escriure *fogaron de closques d'ou*, feria parey
amb un mul de Morell, que perque mossega
y tira cossas el fan tirá totsol.

Y li suplic que si m'ha de torná insultá
qu'heu fassi firmant es seu nom y llinatge
perque es día que jo vengue a Artá porerli fé
una visita y demostrarli que s'educassió que
teac me basta per coneixe quant faix una ri-
diculés, y més si es tan grossa com sa que
vosté ha feta ultimament.

Y m'oferec a vosté per ensenyarli, de
gratis, de quedá com una persona.

U. ROSELLÓ

¿UN MIRACLE....?

Sa guerra, sa fam, sa carestia de sas
subsistencis, sa poca activitat de conce-
jals y es poc tránsit de dobbés, son cosas
que mos tenen amb un humó de deu mil
dimonis, y es sa causa qu'hey haja perso-
nas que se suiciden. Y gracies que de tant
en quant sa casualidad mos fa presència
cualque escena alegre, y per un moment
olvidam totas sas miseris del mon, y a-
quets chistosos moments son sa causa que
no anam sempre mes trits qu'un enterro
de tercera.

Dimarcs d'aquesta setmana vaitx pre-

sencia un fet d'aquells cómics que sa
casualidad posa amb escena, fent servi
per actós es primés *transeuntes* que pas-
san.

Pujava pes carré de Bauzá una atlota
molt mona que venia de fé sa compra de
plassa; duya sa penera ben plena passada
pes bras dret y amb sa má de s'esquerr
duya un prebe gros que tenia un capoll
mes curvat qu'es Coll de Sólle. Camina-
va molt generosa y pegant fortas breset-
jades y cuant va essé a nes cantó des ca-
rré de la Má volgué voltá per avall, pero
sa topá cara a cara amb un jove que tam-
bé volia voltá en sentit contrari y sa jove
se desviá un poc per deixá passá aquell
jove, pero cuant ja sa passavan notá que
li estiraven es prebe pes capoll, sa jira de-
rretera y.... ¿que vos pensau que va e-
ssé?...

Pues per una casualidad es capoll s'
havia enganxat justament a nes xap des
calsóns d'aquell jove y aquella pobre at-
lota, empagahida de tal casualidad, pegá
tirada, pero es capoll que s'havia engan-
xat fort no vá amollá, pegá un'altre esti-
rada mes forta y... fos petque s'arreb-
ssasen es botons o perque anaven baldés
a nes traus, la custió qu'es calsonsa sa de-
sembotonaren y aquí va essé que vaitx
presencia...

...Un miracle misteriós
qu'es com no vaitx poré sebre....
resultá estirant un prebe
per final sortirne dos!!!

BOURAN.

Fa unas cuantas setmanas que no tenim
noticis des nostro estimat Corresponsal de
sa Pobra.

¿Estará malalt? ¿Heurá perdut s'afició a
s'escriura? ¿Será asunto d'es Cassinet?

No heu sabem; lo sert es que sentim molt
es seu silenci y suplicam noticias sevas,
perque fins el present ell ha estat es Co-
rresponsal mes actiu qu'hem tengut.
Confiam sebre noticias.

De sa Regió

De POLLENSA

D'aquesta mos comunican, tocant es
pito a s'erta atlota, la cual desde que la
posaren demunt EN XERRIM tot son pro-
testas cuant'aquest, diguent que s'homo
s'ia gran sia petit, que vulgue dá una pa-
llissa a n'es que l'hey posá, li promet.
¡Jesús María Santíssimeta! nada menos
de jeura amb ell.

Se xeripeta es ben bona
per s'homo qui la tendrá
perque al menos se jeurá
amb un bon tipo de dona.

De ESPORLAS

Vuy dá conta a nes lectó, de ses festas
que se fan aquí comensant pes barrio de

la Vila, festa qu'amb tanta de riqueza s'
havia de celebrá a n'aquest poble qu'hey
ha tant de errats de contas.

Resultá qu'entre sas qu'havian d'arre-
glá sas banderas per posarles, hey havia
un parey de fabricantes, y així com a sa
fábrica acaban a las set, ses atlotas men-
cionadas sen anaven a caseva acorrensos,
y sense volé sopá agafaven un trós de pá
amb olí, y ja li havian estret cap a fé ban-
deras, ahont amb sos dits plens d'olí, ne
tacaven moltas.

Resultá: Que cuant penjaren ses ban-
deras ni hagué mes de la mitat de taca-
des, tot per cupa d'aquellas fabricantes de
pá amb olí:

Referent a nes bou, no faltaren malas
llengos que diguesen si estava malalt, si
anave tísic, o altres malalties d'animals.

Llevó es vespre se fé es ball, ahont s'
havian de serca es números de ses cadí-
ras amb mistos tanta de claró hey feya.

Total: Bunyols a volé
moltisimas de porcadas;
y llevó per acabá
moltas banderas tacadas

De MANACÓ

Vaitx a contarvos un fet que sino fá
riure fá plorá.

Com ja se sap ara fa varias semanas que
vengueren unas cuantas paraulas sobre
unas joves demunt *Es Gallet* (Q. E. P. D.)
Madó xerraine se mare totduna qu'heu va
sebre, me doná una envestida que me
deixá sense poisos; pero me trobá tan
malament qu'en lloc de tondre va quedá
tose, y la done perdía ja el Norte amb lo
passat, pues ella se creya que la volia per
sogra.

Y anem a nes pas.

Ara deu fé devés un més, dos pinxos
molt curiosos de dins Fertaritx, volgue-
ren fé se riaye amb cinc fredinas, guapas
a mes no poré, fentlós una fotografia,
pero se fotografia quedá tan malament
que ses atlotas ja demenaven a Deu que
los llevas de demunt es retrato; pero es
joves sols per llevarlos aquesta idea des
cap, los prometeram que ferian es diu-
menje un refrec.

Arribá es diumenje y aquellas atlotas
ja anaven totas enllestidas.

Se fé s'hora des refrec, y vengue jelat,
botellas de tota clate de suc. etc. Además
hey hagué fonógrafos.

De SANT LLORENS

Mos escriu en *Camaleón*, diguentmós
que lletjí dissapte passat EN XERRIM y
s'estranyá de s'article que tracta d'aquell
que cantava y l'acompanyava es bramá
d'un ase.

Está vist que s'autó d'aquell article de
cualsevol cosa en fá festa, y aprofita cual-
sevol ocasió per insultá es seus inimics.

Es vé qu'aquell jove cantava pero com diu sa cansó:

Yo no canto por agradar
ni por la gracia que tengo etc., etc.

sino que cantave per doná un passatemp a sas veinadas d'aquell contorn com son: sas Gelabertas, sas Sevillas, sa mestresa Angela, sa Calsera, y sobretot na Magdalena aquella rossa tan maca que si li llevassin es quatre defectas petits que té, valdria mes que sa Giralda de Sevilla.

D'ALARÓ

Tenim a n'aquest poble un sabeteret que nada menos s'ha pensat essé un *tenorio* que totas sas atlotas el pretenen y no compren que ses qu'admeten sa seva conversa son ses que volen riure un'estona sentint dois y poc agudesas d'aquell errat de contes.

Es dia de san Jaume volia acompañá una cuadrilla d'atlotas pero ellas el despreciaren y consentiren tersé acompañá per un *de la figue*,

No vajas mes de quimeras,

qu'amb atlotas es demés,

perque sas alaroneras

saben com fan es papés.

EMOLOTRABU

De CAMPANET

Es batle des campanetés mereix una corona perque cada diumenge fa tocá sa música a fi qu'es poble sa puga divertí un poc; pero mereix crítica lo que fan un grupo de atlotas abominables, que no obstant de perteneixe a familis de capellans unas, y de l'amo en Juan altres y que pareixen a primera vista beatetas, es dias de música son sas úniques que fan indecentadas, aprofitant sas tocadas per ballá y fé escándol demunt un salón (antes casino) de sa plassa.

Cosa que les advertim

per si es volen enmendá

antes de que es bon XERRIM

es mal haja de xerrá.

Sas festas de san Jaume varen resultá més divertidas qu'unas xeremies. Ets únics trits son es xeremies perque no cobraren y Deu sap cuant cobrarán.

Llevó es dilluns de sa festa

un parey de gats de *brou* (1)

sa juntaren fent orquesta

feren cara molt faresta

y a nes batle gran renou.

JO METEIX

De SANTANY

Mos diu es Corresponsal

Per falta de temps la setmana passada vaitx deixá de resenyá sa festa de san Jaume.

Y així com diven: *festas passadas cosas manjadas* me limitaré a di que tot aná de primera.

(1) Seca, Rom, Caña etc. etc.

Es disapte sa gent vetla
per sa plassa pissetjant
y sa música tocant
'amenisa sa revetla

Es diumenje después d'havé dinat, corregudas de bicicletas a sa carretera de Ciutat

Sa primera d'ets atlots

la va gonyá en Mossonet

y s'altre d'ets fradinots

gonyá en Corme es morenet

Después de ses corregudas n'Andrevet (aquell que li sap greu haverse casat) posá es titerero es que después de pocas titeres fé sa *peyassada* de caura y feri dos atlots.

Es vespre un ballet molt animat.

En el qu'es sentenineros

varen ballá d'aferrat

y es demés *foravileros*

ballant jotas y boleros

varen suá ben aviat.

S'enterro des titerero va tencá sa festa, una corantena de joves amb una espelma per hom el compenyaren a sa seva última morada, cantant y fent renou. Sa *monea* tregué es seu *chic* cómic fent algunas *peyassadas*.

Sols mos resta doná sa més calurosa enhorabona a sa comissió encarregada de sa festa que feren tot lo qu'está a nes seu alcanse perque resultas llohida.

Y... fins l'any qui vé que tendrem més humó si posan es vagons des tren nous.

De BUÑOLA

Ara que se caló mos domina, y mos fa suá l'osa, totduna qu'hem dinat mos n'anam a pegá una becada, y lo que mos molesta mes, es que durant aquest des cans se senti truy.

Pues ara que parlam d'aixó, es veynats des carie de la *Santisima Trinidad*, d'aquest poble, están que treuen foc per sas puntas des dits, perque ses oficials de sa fábrica de bossas de ca sa *Minera*, moyan per allá un alborot de setenta covos de dimonis, encalsantsé unas amb ses altres, cridant y jiscant, xerrant des novios, si un na dexada una d'ellas, si s'altre xerra poc cuant festetja, o si enloc de xerrá valdria mes que fes de *rapa moxeta*, etc.

Vaje joves bunyolinas,

sense posari emperons,

si no acabau sas pamplinas

xerrarem es vostros noms.

De FELANITX

Lo qu'es per Felanitx sempre mos soteixeixen uns passos ben raras.

Nada menos, ara mos resulta qu'ha sa fábrica de perlas des carré de l'Hospici, (cuya dueña es una señora francesa), me tenen per majordoma una dona molt aprofitada y llevó per afegitó es d'aquellas que sa feyna las fa pó.

Jo cuant passave pes mencionat carré

de l'Hospici, vaitx senti un truyé a dins sa dita fábrica de perlas, y sercant sebre es perqué me vaitx acostá a dues dones d'aqueixas aclaridores d'embuys y me digueren qu'alló venia perque sa majordoma, per guanyá sa setmana molt grossa y fé poca feyna, anave a robá perlas a ses altres trebayadoras, posantlés es dissapte a nes seu munt, guanyant una semana molt grossa.

Pero la Mare de Deu de Lluc, vá volé que l'hey atrapassin, y ella per disimulá es robo, s'en v'aná a s'escusat y els si tirá dedins.

Y per aixó era que venia aquell truyé.

Per final ara dire,

jo que se justici estím:

—Si ni ha cap qu'heu torni fé,

jo, fiets, la mermularé

demut es mateix XERRIM.

P. O. M. 10

D'Artá

Tercera Setmana

(Continuació de s'argument de sa película artanenca:

Una Comedi mal jugada)

CONFIANSA INTENCIONADA

Después d'have conegut na Margalida, en Guiem no tenia altres pensaments qu'ella, domés la somiava a ella, y domés tenia alegría cuant la veyá a ella, y cuant tenia un' hora libre l'aprofitava per visitá aquella famili de *frases*, que de tot tenen menos que de *frases*, y així com es rossé engendre confiansa, en Debray comensá a teni confiansa amb aquella famili, que sa cualitat que tenen milló es sebre finji lo que senten.

En Debray estava contentisim de voure qu'es pares y jermans de na Margalida, tots estaven contents d'ell y el tenian amb tota confiansa. Pero apesá de se gran manya que tenian tots per finji, en Debray pogué voure que tot aquell cas que li feyan era uua ipocresia y també vé, apesá d'está locament enemorat de na Margalida, que sa gent d'ella no era conforme com Deu mana, y aixó li llevá sas ideas que tenia de demená na Margalida y consenti sofrí dins es seu interió un'estimació grossa y leal per aquella done, que no miravá amb mal uy sas visitas que frecuentement feya a la casa en Debray.

Pero en Debray seguí anant a la casa y prenguent confiansa, pero may diguent a nes *frases veys* perqu'hey anava y aixó motivá es comensament de una comedi que cuant prou varen havé fet l'esguerraren per no haverle sabuda jugá conforme.

Un dia que com de costum en Debray aná a la casa trobá (sense essé cap cosa estranya) na Margalida tota sola, pero veyent qu'estava trista y pensativa li deme-

na explicacions de sa seva pena, pero ella sa nega rotundament a dirli lo que tenia, fins que veient qu'en Debray insistia li contestà que sa mare li havia mandat qu'en vení ell el tregués defora, sensa haverli dit perque ni perque nó.

En Debray qu'a més d'essè bon atlot té amó propi, sa senti agreuiat de sa manera poc cortès qu'el treyan a defora, sense que may ningú li hagués demostrat sa mes petita senya de desagrado a sas sevas visitas, y així heu manifestá a ella, diguentli que demeneria explicacions a sa sorra veyá d'aquella enjegada, pero na Margalida li aconselyá que no digués res a sa mara y seguís anant a caseva.

A n'aquest estat sas cosas sa presentá es frare famella vey y sense demostrá gens d'indiferenci a n'en Debray li fé un bon saludo y hasta una broma y sen entrá dins sa cuina seguida de na Margalida deixant totsol dins la casa en Guiem (Cosa que tampoc no's d'estrenyá).

Estant totsol en Debray pensá es fet y compregué qu'aquella enjegada de sa mare era per prová de ferlo *entrá* més fort dins caseva, es di, s'intenció de sa mare era per prová de si engegantló, en Debray seria caparrut y la demeneria per casá.

Comedi, comedi y tot comedi.

S'altre disapte seguirá sa segona part que sa titulará:

SA MANERA D'OBRA D'UNA BRUXA

(Continuará)

XERRIMADES

Diálec sentit per un *xerraine*:

—Miquel estic avorrit; aquesta caló me fá perda s'humó.

—De beneit, hey ha un medi d'está més fresc qu'un *mantecado*.

—¿Comprá un ventiladó?...

—No, un altre mes barato.

—Diguemhó idó.

—Es molt sencill. Fet amic D. Juan Puig qu'es és colmo de sa *frescura*.

Tota persona forense

qu'a Palma haja d'aná

molt barato pot mentjá

a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 3

Dissapte passat serien las nou des vespre cuant se corregué s'alarmant notici de qu'un homo enmescarat havia entrat dins una casa de part demunt es convent y después d'havé amenessat de mort a sa criada, qu'estava totasola, sen dugué sa cantitat de 135 pesetas.

Aixó era lo qu'affirmava sa criada y aixó es lo que publicaren es diaris mallorquins, pero ara pareix que s'únic lladre

es sa criada mateixa que s'inventá aquesta novelesca histori per ferse seu aquell capitalet.

¡Idó! Fieuvós de ses dones

que fent cares de bondat

per robá serán mes bones

que s'homo mes desalimat

Copiam:

«En Alemania escasean los víveres».

Y Espanya siguent neutral li escasetjan més.

D'aquí un any si sas cosas no mudan d'ets espanyols no sen cantarà gall ni gallina. Tots heurem morts de fam. Ets únics espanyols qu'heu podran contà serán ets emigrats.

—¿Que t'ets tornada llogá?

—Idó! Ara estic per cuinera

—¿Qué contas! ¡Jesús Sant Pera!

¡Y si tú no saps cuiná!

¿Qué tornas loca Tonina?...

—No fieta, jo se cuiná

perque es llibre vaitx comprá

de sa **Cuina Mallorquina**

Forma un tomet, amb mes de mil receptas, per cuiná, fé licors, dulces, etc. Se ven a S'Imprenta den Calatayut y C.^a—Lluna, 27 Sólle, a nes preu de 1 peseta, pes suscriptós d'EN XERRIM, y pes qui no heu son, deu de sas de quatre.

A sa fábrica de «Can Muana», hey trebaya una jove petítora y rossa que viu per s'Alqueria des Conte que s'ha proposat fé un anemorat novell cada día.

Diumenge a sa festa d'aquell barrio aquesta atlota petita donava conversa a cinc joves, y no tant sols aixó, sino que s'arriscá aná amb ells a nes punt que feya mes fosca.

Y per final li vuy dí,

qu'esta ben reconescut

que cuant tendrá es plat romput,

ja no'l podrá confeji.

Una frase des batle y senyó nostro:

—Entre sa caló y D. Damiá Ozonas me ferán suá s'ánima.

Així no l'heuré de suá a l'infern..... si hey vá per supuesto.

Dins «C'as Panerés» hey viu un paneré que dilluns passat se llamentava plorant perque se dona li havia fuyta y domés feya tres mesos qu'erán casats.

Pero noltros volem dí a n'aquest *abandonado* que son inútils...

...tots es seus espants y resos

perqu'ell sols sa cupa té

perque ja feya tres mesos

no li dave cap dobbé.

De Santa María (*ora-pronobis*) mos diven:

Aquellas jovenetas qu'habitan a n'aquell carré llarc y estret, es día de sa festa sa pesetjaven ben mudadas, y jo que

també anava mudat, mi volia acostá per acompanyarles pero llevó vaitx tení pó d'un despreci perqu'ara que tenen una màquina de *segá* (segons diven es veinats y tot es poble) ellas han tornat mes orgullosas.

Jo estic contentisim de que tenguen sa màquina perque ocupades amb ella no tararán mes sayos a n'es que passen per caseva.

Jo vos desitx jovenetas

que tenguen prosperidats

y mes sort amb sa màquina

que no amb sos anemorats.

UN CUALSEVOL

—Escolti desde cuant es viuda vosté?

—Foy desde qu'es morí es meu homo.

Mos contan de pes *Camb de sa ma*. que hey ha una joveneta que ja fa temps que festetetja un ... *verdolorango* de vint y set anys y aquesta pareya amorosa cada temporada se disgustan y mouen uns escandols *de padre y muy señor mio*.

Fa poc temps tengueren una de sas acostumbradas disputas y ell la agafá pes coll per aufeguerle y... ara ve lo bó:

Quedaren barayats y ara perque la vé acompanyá está més desesperat que n'Espronceda.

Tomeu no sigas doyt,

no t'enfades ni t'escanyas

que diuen qu'es qui du banyas

es un vertadé banyut.

Juventut eterna...

...se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrat de plata ni sustancis nocivas a sa salut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En venen a Palma: perfumeria Inglesa, a se Cadena 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3 Perfumeria de D. Lluc Canals, Brosa 10 y el SOLLER: Germanas Estades, Plassa Constitució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluna 5 y a totas sas priincipals perfumerias d'Espana.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es perque vol!!!

A sa fonda Palmesana que té l'amo Andreu Ramón. tots es dormitoris son amb ventilació molt sana; y per llevarse sa gana trobaran plats variats amb bon esmero arreglats servits amb gran prontitut y amorosa servitut y tot a preus rebejats.

Si voleu sebre ahont es carré de Cocheras, tres.